

Udvalget, og som lyder saaledes: „Finansministeren har givet Tilsagn om, at han inden Udløbet af indeværende Rigsdags-samling vil fremsætte Forslag om en saadan forøget Indtægt, som efter den finansielle Tilstand skønnes fornøden, bl. a. ogsaa under Hensyn til Dækningen af Udgiften til Afdrag og Forrentning af det optagne Statslaan“. Udover hvad enhver Finansminister i enhver Situation maa udtale vedrørende Skønnet over Statskassens Indtægter og Nødvendigheden af at bringe dem i Vejret, f. Eks. ved Hjælp af Skattepaalæg, indeholder dette Tilsagn — det erkender vi alle —, at bl. a. ogsaa Statslaanets Forrentning og Afdrag maa optages til Overvejelse.

For den Gruppe Medlemmer af Folketinget, der siden den 1. August nu og da er mødtes som Medlemmer af Folketingets forskellige Udvalg vedrørende de ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Stormagtskrigen, har det ikke været nogen opmuntrende Opgave, dette at skulle afbøde økonomiske Følger og imødegaa Udsigter, for hvis nærmere Udvikling stærkere Kræfter end Danmarks er afgørende, og selve denne Lov viser, at vi ikke er ved Enden endnu i Henseende til disse Foranstaltninger. Idet jeg herved anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse, finder jeg det eneste glædelige ved det deri, at uensartede Synspunkter har kunnet bøje sig sammen til en enstemmig Indstilling.

N. Neergaard: Ærede Medlemmer vil i Bilag til Betænkningen finde de Oplysninger, som Finansministeren paa Udvalgets Anmodning har tilstillet dette angaaende Kassebeholdningens nuværende Stilling. Det var paa den Side, jeg tilhører, ikke nogen Overraskelse, at Kassebeholdningens disponible Midler praktisk talt er udtømte. Den Omstændighed, at den højtærede Finansminister har benyttet den vedtagne Lov om Udstedelsen af Kreditbeviser til allerede for nogen Tid siden at udstede saadanne til et Beløb af 5 Mill. Kr., og at han ogsaa her i Tinget har meddelt at ville i en nær Fremtid udstede yderligere 5 Mill. Kr., viser ogsaa med Tydelighed dette. Tilbage staar i Kassebeholdningen ikke ubetydelige Midler, om hvilke det dog maa siges, at de ikke er umiddelbar disponible, og at de heller ikke er realisable uden meget betydelige Tab. Det gælder saavel de indenlandske som de udenlandske Effekter, ogsaa de Statsveksler, som vi sidder inde med. Af dem vil nogle

forfalde til Udbetaling i de nærmeste Maaneder, andre først senere. Beløbene for de forfaldne vil naturligvis blive inddraget, de øvrige, som først forfalder til Udbetaling om længere Tid, kunde vel realiseres, men det gælder om dem som om de øvrige Statseffekter, at det kun kan ske med meget betydelige Tab. Naar selve det Papir, der maa siges at være det sikreste og solideste af dem alle, i hvert Fald ved Siden af franske Rentes, engelske Consols, kun kan realiseres til Kurser, der ligger saa meget under ikke blot Indkøbsprisen, men ogsaa de Priser, til hvilke de maa antages at kunne sælges, saa snart nogenlunde normale Forhold indtræder, kan man ikke ønske, at en saadan Realisation nu skulde finde Sted, da den vilde medføre meget betydelige Tab for Statskassen. Jeg kan da billige, at den højtærede Minister har ment, at Midlerne ikke skulde tilvejrbringes ad denne Vej. Jeg kan ogsaa billige, at han paa nærværende Tidspunkt ikke har fulgt en anden Udvej, som ogsaa kunde have været fulgt, nemlig at skaffe en Del af Laanet til Veje ved Deponering af vore forskellige Effekter, thi dette Laan maatte praktisk set skaffes i Nationalbanken, som paa saa mange andre Maader er beslaglagt under den nuværende Situation. Stillingen er i øvrigt heller ikke for Tiden saaledes, at det er nødvendigt at gribe til saadanne dog noget yderliggaaende Midler.

Forholdet er altsaa, hvad jeg i øvrigt ikke har tvivlet paa, og som jeg ogsaa anerkendte ved mine Udtalelser ved første Behandling af Finanslovforslaget og første Behandling af Statslaansloven, at det er paakrævet, at der allerede nu skrives til at skaffe os et fast Laan. Jeg udtalte ved de to tidligere Lejligheder, at jeg finder, at en Del af det Behov, der ubestrideligt er til Stede, burde være dækket straks ved Tilvejrbringelsen af en ekstraordinær Beskatning, for hvis Udbytte man saa efterhaanden kunde have indløst de udstedte Kreditbeviser. Derved havde vi undgaaet at gøre det faste Laan saa stort, som det er blevet, og at forøge vor faste Statsgæld i saa høj Grad, som Tilfældet nu bliver. Endvidere udtalte jeg, at jeg fandt den Maade, hvorpaa Laanet var stiftet, mindre heldig, og motiverede det udførligt, idet jeg mente, at man lagde Beslag paa en særlig Art Midler, som man ved er bestemt navnlig til Anbringelse i Laan i faste Ejendomme, til Kommunelaan og til Indkøb af forskellige Kreditforeningsobligationer. Jeg fastholder efter de Forhandlinger, der har